Друже! Бачиш образок на стіні?
На картині малій в чорних рамах
Захід сонця між дерева лісні
Багряніє, снуєсь в темних плямах,
Кругом сніг розсипаєсь на пні,
На снігу тім скривавлені плями…
Глухий біль давить груди мені,
Як дивлюся на те вечорами…
Ту картину малу в чорній рамі
Прибивала над ліжком мені
Рука друга, що вже рік лежить в ямі.
Тямлю, як чоловік той вмирав —
Жива кров з таких споминів кане!
Є хвилини в життю… Хто їх знав —
Той сумний цілий вік свій остане…
Проминуло. Тільки ще на стіні,
На картині оцій в чорних рамах
Захід сонця між дерева лісні
Багряніє, снуєсь в темних плямах…
Тільки ще сипле сніг й усі пні
Обсипає — кервою… сціпами…
Проминуло!.. Тільки думи смутні,
Амулет сей остав поміж нами!..

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.